

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

navrhovatele:

J. N.

zastoupen advokátkou Mgr. Ivetou Zetochovou
sídlem Bozděchova 1840/7, 150 00 Praha 5

proti

odpůrci:

Město Valtice

sídlem nám. Svobody 21, 691 42 Valtice
zastoupené advokátem Mgr. Tomášem Danielem
sídlem nábr. Komenského 1397/9, 690 02 Břeclav

za účasti:

A. R.

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu sídelního útvaru Valtice, schváleného usnesením zastupitelstva Města Valtice dne 20. 11. 1997 v části, jež zasahuje do území s pevnou stavební čarou a zahrnuje pozemky parc. č. XA, XB, XC, XD, XE v k. ú. X,

takto:

- I. Návrh **se zamítá.**
- II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odpůrci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatel podal žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 1. 9. 2021, č.j. JMK 120798/2021. sp. zn. S-JMK 48709/2021 OÚSPŘ, kterým potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Valtice ze dne 12. 2. 2021, č.j. VAL-0761/2021, kterým byla zamítnuta žádost žalobce u umístění stavby. Navrhovatel podanou žalobu spojil v souladu s § 101a odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), s návrhem zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu sídelního útvaru Valtice, schváleného usnesením zastupitelstva Města Valtice dne 20. 11. 1997 v části, jež zasahuje do území s pevnou stavební čarou a zahrnuje pozemky parc. č. XA, XB, XC, XD, XE v k. ú. X (dále jen „Územní plán“).
2. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části ve smyslu § 101a a násl. s. ř. s. je typem soudního řízení se zvláštní právní úpravou pokud jde o podmínky tohoto řízení, jeho účastníky a možný okruh osob zúčastněných na řízení, stejně tak je odlišně stanovena lhůta pro rozhodnutí o návrhu, oproti řízení o žalobě proti rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. krajský soud dospěl k závěru, že společné řízení se nejeví jako vhodné, a proto usnesením ze dne 21. 1. 2022, č. j. 29 A 140/2021-26, podle § 39 odst. 2 s. ř. s. vyloučil nyní posuzovaný návrh na zrušení opatření obecné povahy k samostatnému projednání v řízení vedeném pod sp. zn. 63 A 2/2022.

II. Obsah návrhu

3. Ve vztahu k Územnímu plánu navrhovatel namítal, že stavební záměr nebyl žalobci povolen s ohledem na závazné stanovisko OÚP, kde bylo mimo jiné odvedeno, že je nutno respektovat stávající stavební čáru. Tato byla stanovena napadeným Územním plánem, který je nezákonný a vnitřně rozporný, jím kladené požadavky na dodržení stavební čáry nelze dodržet. V souladu s cíli územního plánování je systematické zhušťování a centralizace zástavby v zastavitelném území, na druhé straně tohoto cíle nelze dosáhnout, pokud je regulativ nastaven tak, že jej nelze splnit. Pevnou stavební čáru vymezenou v grafické části nelze dodržet, neboť v tom případě by se jednalo o stavbu širokou pouze 2 – 3 metry. Pozemky žalobce parc. č. XD a XC v k. ú. X se rozšiřují teprve po zhruba 40 metrech. Pokud by zde trvala nezbytnost zachovat stavební čáru, jednalo by se o pozemek prakticky nezastavitelný.

III. Vyjádření odpůrce

4. Odpůrce ve vyjádření k návrhu konstatoval, že s tvrzeními navrhovatele nesouhlasí a pro zrušení Územního plánu neexistuje relevantní důvod.
5. V Územním plánu je v místě stavby ve výkresu č. 9 Regulačních zásad vyznačena pouze uliční čára, která určuje pouze minimální odstup od ulice, nikoliv odstup maximální. Jde o regulaci toho, aby stavby nezasahovaly do veřejného prostranství. Územní plán z roku 1997 neobsahoval výkres „Ochrana obzoru a prostoru“, ten byl zpracován až od změny č. 1 Územního plánu. Tento výkres má vždy č. 10, zde je vyznačena vždy fialovou plnou čarou stavební čára pevná – kompaktní zástavba a fialovou čárkovanou čarou hranice zastavění – volná zástavba. V místě uvedeném navrhovatelem však ani jedna z uvedených čar není zakreslena.

6. Odpůrce nesouhlasí s námitkou navrhovatele, že Územní plán včetně stavební čáry vylučuje zatříděné pozemku z hlediska funkčního využití mezi plochy „BV“ a prakticky neumožňuje využít pozemku k zamýšlenému účelu. Je nutno si uvědomit, že územní plány obecně neřeší podrobnosti jednotlivých pozemků, neřeší jejich velikost a tvary, ale celé plochy a možný charakter zástavby v nich, slouží k dlouhodobému plánování. Z typu zástavby nelze vylučovat jednotlivé pozemky pouze pro jejich nedostatečnou šířku. Může dojít ke změnám majetkoprávních vztahů, kdy vlastníkem úzkého pozemku se může stát soused, popřípadě navrhovatel může koupit nezastavěnou část sousedního pozemku.
7. Územní plán nepovoluje a neumísťuje žádný stavební záměr, je pouze předpokladem pro vydání navazujících správních rozhodnutí, přičemž ale následné vydání územního rozhodnutí či rozhodnutí o povolení stavby je ovlivněno mnoha dalšími faktory. Územní plán je předpokladem k možnosti pozemek zastavět, nikoliv jistotou, že kladné rozhodnutí stavebního úřadu bude vydáno. Za striktní výklad závazné stavební čáry správními orgány nenese Město Valtice odpovědnost.

III. Posouzení věci soudem

8. Krajský soud, za splnění podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích návrhových bodů napadený Územní plán a dospěl k závěru, že návrh **není důvodný**.
9. Předtím, než krajský soud mohl přistoupit k meritornímu posouzení návrhu, musel se nejdříve zabývat otázkou, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení. Těmi jsou v řízení vedeném podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého soudního řádu správního existence předmětu řízení (tj. opatření obecné povahy), aktivní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, to vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z ustanovení § 101a a § 101 b s. ř. s. Krajský soud přitom neshledal nedostatek procesních podmínek řízení, které jsou předpokladem přípustnosti vydání meritorního rozhodnutí.
10. Pokud se týká posouzení, zda navrhovatelem napadený Územní plán sídelního útvaru Valtice je opatřením obecné povahy, krajský soud odkazuje na ustanovení § 55 ve spojení s § 43 odst. 4 stavebního zákona, dle kterého se územní plán vydává formou opatření obecné povahy. Tuto skutečnost ostatně žádný z účastníků v dané věci nerozporoval. Zcela v souladu s požadavky zákona je též závěrečný návrh, kterým se navrhovatel domáhal zrušení konkrétní části Územního plánu.
11. K osobě navrhovatele a jeho aktivní procesní legitimaci krajský soud uvádí, že také tato podmínka je splněna, tvrdí-li navrhovatel zkrácení na právech v důsledku vlastnictví pozemku v území, které je napadeným opatřením obecné povahy regulováno. Navrhovatel je vlastníkem pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD, XE v k. ú. X, které jsou Územním plánem vymezeny jako plochy smíšené pro funkce bydlení a občanského vybavení „Bv“. Dle § 101a odst. 1 s. ř. s.: *„Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.“* Jak Nejvyšší správní soud konstatoval již v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 185,

„potenciální zásah do práv je myslitelný v zásadě u každého vlastníka nemovitostí umístěných v území regulovaném územním plánem“. Navrhovatel dotčení ve své právní sféře spatřoval v zásahu do jeho vlastnických práv s ohledem na stanovenou stavební čáru. Otázka, zda k dotčení navrhovatele skutečně došlo, a je-li zde tedy i legitimace věcná, bude předmětem meritorního přezkumu ze strany krajského soudu.

12. V neposlední řadě se krajský soud rovněž zabýval otázkou, zda se jedná o návrh včasný, neboť v opačném případě by musel podaný návrh odmítnout jako opožděný ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Návrh navrhovatele doručený soudu dne 5. 11. 2021 směřoval proti napadenému opatření obecné povahy, které nabylo účinnosti dne 16. 12. 1997.
13. Soud při posouzení včasnosti vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 8 As 63/2019-40, dle kterého *„ani změna právní úpravy zákonem č. 225/2017 Sb., nevyloučila možnost „incidenčního“ přezkumu v návaznosti na podanou žalobu proti rozhodnutí, nezákonnému zásahu nebo nečinnosti, ve kterých bylo opatření obecné povahy užito. I po novele soudního řádu správního tak zůstává zachována možnost „incidenčního“ přezkumu ve lhůtě pro podání žaloby podle § 101a odst. 1 věta druhá. Lhůta jeden rok, která omezuje „abstraktní“ přezkum opatření obecné povahy, se pro přezkum „incidenční“ neužije. (...) Návrh na zrušení opatření obecné povahy spojený se žalobou je totiž nutné podat ve lhůtě pro podání právě této žaloby, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s.“* V nyní projednávaném případě navrhovatel podal svou žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 1. 9. 2021, č.j. JMK 120798/2021. sp. zn. S-JMK 48709/2021 OÚSPŘ, včas, a proto nelze, než konstatovat, že i s touto žalobou spojený návrh na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. je návrhem podaným včas.
14. Podstatou nyní projednávané věci je otázka, zda stanovení uliční čáry v Územním plánu zasahuje do vlastnických práv navrhovatele a zda je v rozporu se zájmem na využití zastavěných ploch určených k bydlení.
15. Jak soud zjistil ze správního spisu vedeného ve věci žádosti o umístění stavby, Městský úřad Břeclav vydal dne 26. 9. 2019 závazné stanovisko, ve kterém rozhodl, že stavební záměr – novostavba rodinného domu na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE v k. ú. X je nepřípustný. V odůvodnění je mimo jiné konstatováno, že z hlediska prostorových regulativů je ve stávajících Stabilizovaných plochách bydlení nutno respektovat charakter okolní zástavby, tedy stávající stavební čáru, hmotovou strukturu, výškovou hladinu, způsob zastřešení, u nových objektů je třeba dodržet předepsaný způsob zástavby dle regulativů pro ochranu obrazu a prostoru města.
16. Z výkresu č. 9 Územního plánu, regulační zásady, soud zjistil, že předmětné pozemky jsou součástí zóny bydlení se zakreslenou pevnou stavební čarou. Ve vyhlášce o závazných částech Územního plánu, schválené dne 20. 11. 1997, článku 2.3.2. je uvedeno, že „v obytných zónách je nutno dodržovat stavební čáru určující minimální odstup od ulice a maximální výšku objektu danou okolní zástavbou“.
17. Z uvedeného textu je tedy zřejmé, že stavební čára určuje minimální, nikoliv maximální odstup od ulice. Je nesporné, že musí být stanovena odstupová vzdálenost domu na soukromém pozemku od ulice a chodníku. Nelze konstatovat, že by tato regulace byla v rozporu se zájmem zahušťovat a centralizovat zástavbu v zastavitelném území, nijak ji totiž neovlivňuje. Zvolená regulace tedy není ani způsobilá zasáhnout do práv navrhovatele.

18. Navrhovatel učinil předmětem přezkumu Územní plán z roku 1997, z návrhu nelze dovodit, že by brojil proti jeho následným změnám. Ostatně k tomu neměl ani důvod. Jak je zřejmé z vyjádření odpůrce, počínaje změnou č. 1 je součástí Územního plánu rovněž výkres „Ochrana obzoru a prostoru“, kde je vyznačena vždy fialovou plnou čarou stavební čára pevná – kompaktní zástavba a fialovou čárkovanou čarou hranice zastavění – volná zástavba. Jak odpůrce uvedl, v místě uvedeném navrhovatelem ani jedna z uvedených čar není zakreslena. Ani tato následná změna tedy do práv navrhovatele nezasahuje.

IV. Závěr a náklady řízení

19. Po přezkoumání napadeného opatření obecné povahy (části Územního plánu sídelního útvaru Valtice), za zjištěného skutkového a právního stavu věci, dospěl soud k závěru, vázán rozsahem návrhu a uplatněnými návrhovými body, že návrh není důvodný, a proto jej podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatel ve věci úspěch neměl (návrh byl jako nedůvodný zamítnut), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrci, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení příslušelo právo na náhradu nákladů řízení, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a to zejména v relaci k působnosti a personální či materiální vybavenosti jeho městského úřadu, který byl též pořizovatelem napadeného územního plánu; zastupování advokátem tudíž nebylo v dané věci nezbytné. Běžnou součástí agendy správních orgánů, a tedy i odpůrce, je jejich povinnost hájit své správní akty, opatření či postupy i v řízení před soudy.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. června 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

č.j. 63 A 2/2022-81

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Zuzanou Bystřickou v právní věci

navrhovatele: **J. N.**
zastoupen advokátkou Mgr. Ivetou Zetochovou
sídlem Bozděchova 1840/7, 150 00 Praha 5

proti
odpůrci: **Město Valtice**
sídlem nám. Svobody 21, 691 42 Valtice

za účasti: **A. R.**

v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu sídelního útvaru Valtice, schváleného usnesením zastupitelstva Města Valtice dne 20. 11. 1997 v části, jež

zasahuje do území s pevnou stavební čarou a zahrnuje pozemky parc. č. XA, XB, XC, XD, XE v k. ú. X, **doplňujícím usnesením k rozsudku ze dne 30. 6. 2022, č.j. 63A 2/2022-77,**

takto:

Ve výroku rozsudku ze dne 30. 6. 2022, č.j. 63A 2/2022-77 se doplňuje následující výrok:

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

V rozsudku ze dne 30. 6. 2022, č.j. 63A 2/2022, který byl za splnění podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyhlášen bez nařízení jednání, soud nerozhodl o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení. Toto pochybení napravil vydáním doplňujícího usnesení (§64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve spojení s §166 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu).

O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení soud plnění žádné povinnosti neuložil, krajský soud těmto osobám náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v souvislosti s plněním povinnosti, uložené soudem, žádné náklady nevznikly, a na náhradu jiných nákladů řízení ze zákona nárok nemají.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. července 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu